

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marty Uhlířové, Ph.D. a přísedících Lenky Švestkové a Jitky Servusové v hlavním líčení konaném dne 17. června 2021 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, toho času ve vazbě ve ██████████,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, nejméně od roku ██████████ v obci ██████████, okres ██████████, na adrese ██████████ v obci ██████████ či jinde, v místě společného bydliště, dlouhodobě negativně působil na tělesný a psychický stav manželky ██████████ nar. ██████████, zejména tím, že ji opakovaně fyzicky a verbálně napadal, nejméně bitím rukama do obličeje, do hlavy a těla, kdy po napadení opakovaně vyhledala lékařské ošetření, přičemž takto ji mimo jiné poprvé fackou do obličeje udeřil v roce ██████████, dále ji v průběhu společného soužití udeřil v červnu ██████████ rukou do obličeje a hlavy a do dalších částí těla tak, že jí způsobil kontuzi levé očníce, zhmoždění břišní stěny a stehna vpravo, dále ji v dalším případě udeřil rukou do obličeje tak, že jí urazil kus zubu, v dalším případě ji v ██████████ udeřil rukou tak, že jí způsobil zranění nosu, v dalších případech ji tahal za vlasy, stíkal do ní, způsoboval jí podlitiny, bouchal věcmi a rozbíjel je, několikrát ji přitiskl na nábytek, chytl ji za vlasy či pod krkem, častoval ji urážkami a vulgárními výrazy, kdy jí říkal: „drž hubu krávo“, „píčo“ a stále poškozené něco vyčítal, slovní i fyzické útoky obžalovaného vůči poškozené se stupňovaly především v posledním roce jejich společného soužití, kdy i více křičel a stupňovala se jeho agresivita, přičemž naposledy dne ██████████ ji napadl tak, že ji skládacím metrem opakovaně udeřil přes levou ruku a do prsou, čímž jí způsobil hematomy, přičemž těchto jednání se

dopouštěl zároveň před jejich nezletilými dětmi i před dětmi poškozené z předchozí vztahu, kdy toto jeho dlouhodobé nepřiměřené chování vedlo ke strachu z jeho osoby u poškozené [REDAKCE], které poškozená pocítovala jako příkoří, kdy v důsledku nepřiměřeného chování k poškozené byl orgány Policie České republiky ve dvou případech vykázán z jejich společného obydlí,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, **k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dva) roky.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let a nad obžalovaným se vyslovuje dohled probačního úředníka.**

Podle § 48 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení psychiatrické v ambulantní formě.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, adresa pro doručování Žižkova 22, 370 21 České Budějovice, částku ve výši 2 902 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25 p.a. z částky 2 902 Kč, jdoucího ode dne právní moci tohoto rozsudku až do zaplacení.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], aktuálně bytem [REDAKCE], odkazuje s jím uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav odpovídající popisu skutku ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný při svém výslechu u hlavního líčení popřel, že by se dopustil skutku kladeného mu podanou obžalobu za vinu. Popsal vztah s poškozenou [REDAKCE] od jeho počátku, kdy tento započal v roce [REDAKCE]. Dále uvedl vývoj tohoto vztahu, kdy konstatoval, že přibližně v roce [REDAKCE] mezi nimi začaly neshody. Poškozená ho začala podezírat z nevěry, dohadovala se kvůli financím a vyčítala obžalovanému, že jezdí pozdě z práce. Po narození dcery [REDAKCE] tyto neshody vyústily ve větší hádku, kdy došlo k nějakým strkanicím a nadávkám z obou stran. Tehdy byl obžalovaný poprvé vykázán ze společného obydlí. V roce [REDAKCE] v srpnu mezi nimi došlo ke slovní hádce, poškozená i s dětmi odjela pryč. Obžalovaný nevěděl, kde se nachází. Následně opět před [REDAKCE] došlo mezi nimi k další hádce a tyto svátky strávili odděleně. Obžalovaný posléze začal k poškozené docházet a opětovně se k ní nastěhoval. Největší hádka mezi nimi se udála [REDAKCE], kdy došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

k verbálnímu a fyzickému napadení z obou stran. Obžalovaný byl následně z domu vykázán a posléze se znovu s poškozenou dali dohromady a následně v roce [REDAKCE] uzavřeli sňatek. Po narození syna [REDAKCE] opětovně docházelo ke konfliktům z důvodu, že dle poškozené obžalovaný nezvládal děti a opětovně kvůli financím. V listopadu téhož roku došlo opět k hádce a [REDAKCE] trávili odděleně. V lednu [REDAKCE] se na žádost poškozené obžalovaný vrátil do společného obydlí. Následně rezignoval, přestalo ho vše bavit, pořád se však snažil pomáhat s dětmi a v domácnosti. V lednu [REDAKCE] mu poškozená oznámila další těhotenství. V době porodu pak děti odvezla do [REDAKCE]. Na [REDAKCE] roku [REDAKCE] došlo mezi nimi k opětovné slovní hádce a od roku [REDAKCE] prakticky dvakrát až třikrát týdně mezi nimi docházelo ke konfliktu. Ten se obžalovaný snažil řešit tak, že šel pryč, snažil se mu vyhnout. Pokud jde o poslední incident, obžalovaný uspal nejmladší dceru, v tu chvíli se vrátily děti, obžalovaný se sebral, vzal metr a odešel. Poškozená na něj křičela, co opět dělá, proč vyvádí, on se otočil, třepnul ji přes levou ruku a řekl jí, aby se uklidnila. To uviděla nejstarší dcera poškozené [REDAKCE] a ihned zavolala policii. Doplnil, že je mu líto jejich hádek. Poškozenou má rád, vyzdvihl její kvality, pracovitost, vzornou péči o děti i domácnost. Zdůraznil, že nechtěl vyhledávat hádky, a pokud k nim došlo, chtěl se jim vyhnout, tyto se snažil řešit odchodem pryč. Snažil se zabránit vyhrocení případně vzájemnému napadání. Uvedl, že pokud jde o děti, tyto nikdy nenapadl a [REDAKCE] už vůbec ne, má je všechny rád včetně [REDAKCE], což je dcera poškozené z předchozího vztahu. Je pravdou, že občas mírně zvýší hlas, či děti okřikne, když si to situace žádá. Doplnil, že 2x byl doma napaden nějakým mužem, a dále, že docházel ambulantně na psychiatrii, léky užíval pravidelně, někdy si je zapomněl vzít. Má zájem v léčbě pokračovat a najít si psychologa. Pokud jde o [REDAKCE], dceru poškozené z předchozího partnerského vztahu, tuto charakterizoval jako pomlouvačnou, nevyzpytatelnou, drzou, vlezlou, vztah mezi nimi je napjatý. Poškozená ho sama upozorňovala, aby si na ni dával pozor. Tato byla ochotna i kvůli menší slovní rozepři mezi obžalovaným a poškozenou zavolat policii. Dle názoru obžalovaného poškozenou a obžalovaného navzájem poštívá proti sobě. Dále popsal svůj vztah k jednotlivým osobám slyšeným v této trestní věci v přípravném řízení.

3. Doplnil, že větší konflikty mezi ním a poškozenou byly až v poslední dobu, tzn. od roku [REDAKCE], jednalo se o hádky, které vyvolávala spíše poškozená. Jediný případ, kdy došlo k fyzickému napadení, kdy obžalovaný napadl poškozenou, se stal v roce [REDAKCE]. Zda byla poškozená někdy po hádce ošetřena, to obžalovaný neví, neboť byl vykázán policií, či odvezen. Pokud jde o děti, občas na ně zvýšil hlas, občas dostaly na zadek, to bylo ale málokdy, jak to vyžadovala situace. Na děti nekřičel, nepamatuje si, zda rozbíjel nějaké věci v domácnosti. Pokud jde o vulgaritu, tyto padaly z obou stran, hlavně ze strany poškozené. Sám sebe charakterizoval jako osobu, která nevyvolává hádky a spory, je většinou klidný a není impulzivní. Důvod, proč začal docházet na psychiatrii, byl ten, že jeho žena se domnívala, že je agresivní. Se synem [REDAKCE] má dobrý vztah, má za to, že syn se ho nebojí. Fyzicky ho netrestal, nekřičel na něj, je možné, že ho někdy mírně okřikl. Pokud jde o medikaci, kterou mu předepsal psychiatr, po této byl klidnější. Důvod, proč psychiatra navštívil, byl ten, aby vyhověl poškozené. Doplnil, že souhlasí se závěry znalkyně, pokud jde o posouzení jeho osoby s tím, že se domnívá, že znalec jeho osobu vystihl. Je pravdou, že poškozenou třepnul přes ruku při posledním incidentu, ale není pravdou, že by ji udeřil pěstí. V afektu je možné, že nějaké nadávky vůči poškozené použil, ale nechtěl. Popřel, že by [REDAKCE] uchopil za krk, či ho škrtil. Stejně tak popřel, že by poškozenou opakovaně fyzicky i verbálně napadal bitím rukama do obličeje a do těla s tím, že uvedl, že se snažil zabránit, aby nedošlo ke kontaktu, ale v afektu k něčemu málo došlo, třeba k facce. Neví, kolikrát se to mohlo stát. Facka padla málokdy, třeba 1x za půl roku, a to někdy na tvář. Jednalo se o malou facku. Do těla poškozenou neuhodil, na to si nevzpomíná. Nepamatuje si, že by ji chytnul za vlasy, za tělo, či trup, někdy jí přimáčkł. Je pravdou, že poškozená ho také občas při hádkách udeřila do hlavy fackou, taškou, či rukou. Kdo koho uhodil častěji, to obžalovaný neví. Pokud jde o první manželství,

tak je pravdou, že ke konci došlo ke konfliktům, jednalo se o menší hádky, ale napadení tam skoro nebylo žádné. K doplňujícímu dotazu pak uvedl, že nikdy tam nedošlo k napadení. Popřel, že by chtěl zastrašit syna [REDACTED], nikdy se nestalo, že by na něj křičel a mlátil ho věcmi.

4. Dále soud podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl protokol o výsledku obžalovaného vyslechnutého v procesním postavení obviněného, z něhož vyplynuly skutečnosti, týkající se vzájemného soužití s poškozenou, kdy obžalovaný uváděl, jak probíhal jejich vztah od seznámení, kdy zprvu spolu vycházeli dobře, a když se nastěhovali do [REDACTED], začaly mezi nimi značné neshody. Neví, zda v hádkách byla používána vulgární slova. Nevzpomíná si, zda měli potíže verbální či fyzické. Kdo hádky vyprovokoval a z jakého důvodu, neví. Nepamatuje si, zda v této době se hádal pouze on, nebo i poškozená. Velké rozepře pak začaly, když se přestěhovaly do [REDACTED]. Obžalovaný byl vykázán ze společného obydlí. Došlo tam k nějakému napadení. Pokud jde o to, kdo koho napadl, obžalovaný uvedl, že na toto nebude odpovídat. Jednalo se o druhé vykázání. Následně se obžalovaný vrátil až v roce [REDACTED] k žádosti poškozené. Posléze žili na adrese [REDACTED], opětovně nastaly hádky kvůli financím. Poškozená začala být na obžalovaného vulgární, sprostá, a to i před dětmi. Obžalovaný se snažil stranit, jít pryč, aby k hádkám nedocházelo. Nepamatuje si, zda v té době proběhly i nějaké fyzické potyčky z jeho strany. Po hádce se sbalil a odešel pryč. Pokud jde o to, zda poškozené hrubě nadával, používal vulgaritu, tak uvedl, že se nějak bránil, už si to nepamatuje. Také poškozená mu nadávala a používala vulgaritu. Nevzpomíná si na to, zda někdy fyzicky poškozenou napadl. Odmítl se vyjádřit k údajně způsobené zlomenině nosu poškozené. Neví, zda hádky probíhaly před dětmi. Pokud jde o poslední incident, tak poškozenou třepal přes ruku, protože mu sprostě nadávala. Když začne hádka, chce se stranit. Nevzpomíná si, zda při hádkách on či poškozená rozbíjeli nějaké věci. Svým dětem nikdy fyzicky neublížil. Se synem [REDACTED] má vztah dobrý, tohoto nikdy nenapadl, neví, zda se ho [REDACTED] bojí, vždy je to při hádkách, když se obžalovaný hádá s poškozenou, bojí se, co bude. Pokud jde o to, zda se syn [REDACTED] bojí obžalovaného, obžalovaný uvedl, že neví, čeho se bojí. Nepamatuje si, zda poškozená po jeho napadení vyhledala lékařské ošetření. Není pravdou, že někdy škrtil svého syna za přítomnosti dalších dětí. Nepamatuje si, že někdy proti poškozené použil vulgární výrazy, například kráva, či kreténská pizda. Sam sebe popsal tak, že se snaží být v klidu, ale občas mu to nejde, snažil se odejít od hádek, jít pryč i za cenu, že odešel od rodiny. Pokud u nich několikrát zasahovala policie, tak z důvodu, že vzniknul nějaký konflikt, ale kdo ho vyvolal, neví. Z jeho strany se mu zdá, že to bylo vždy ze strany poškozené, on přišel domů a ona se začala hádat. Pokud jde o chod domácnosti, výchovu dětí, snažil se, jak to šlo. S výchovou dětí pomáhal.
5. Obžalovaný k této výpovědi z přípravného řízení doplnil, že to, co uvedl u hlavního líčení, je pravda.
6. Z výsledku svědkyně a současně poškozené [REDACTED] vyplynulo, že zpočátku byl jejich vztah s obžalovaným harmonický, přibližně od roku [REDACTED], od doby, kdy se narodila jejich dcera [REDACTED], se v jejich vztahu začaly objevovat problémy. V té době se týkaly zejména financí. Nejprve se jednalo o hádky, občas padly vulgarity, přičemž následně v roce [REDACTED] dal obžalovaný poprvé poškozené facku. Časem se jeho jednání stupňovalo, dostala od něj facku opakovaně, mohlo to být tak 1x za půl roku, v několika případech, cca 10, byla ošetřena v Nemocnici [REDACTED]. Někdy na sobě poté mívala modřiny. Dostala od něj i facku v průběhu těhotenství, kdy čekala dceru [REDACTED]. Pokud jde o vyvolávání hádek, je pravdou, že poškozená chtěla po obžalovaném pomoc s dětmi a obžalovaný se rozčílil, vadilo mu, že má něco dělat. Vulgární byl jen někdy, to ji pak tituloval např. výrazy „drž hubu, krávo“ nebo „píčo“. Ona mu však také vulgárně nadávala. Je pravdou, že na něj ze začátku také fyzicky zaútočila, kdy opětovala jeho fyzický útok tak, že mu ho vrátila, mohlo se to stát tak v 5 případech, dokonce připustila, že zcela na počátku se mohla stát, že i první facku mu dala ona, pak se ale již bála, a byla tou, co jen ránu dostala a už si mu ji nedovolila dát. Měla

strach, že by jí mohl více ublížit, proto se zamknula, aby nedostala ještě víc. Facky, které jí uštědřoval obžalovaný, směřovaly na hlavu, přes pusu. V roce [REDACTED] dostala od obžalovaného taškou, to pak dostal obžalovaný podmínku. V roce [REDACTED] dostala od obžalovaného úder, v důsledku něž měla zlomené nosní kůstky, v dalším případě ji pak udeřil buď fackou či pěstí tak, že jí urazil zub a způsobil otok tváře. Od obžalovaného dostávala spíše facky, možná 1x – 2x pěstí, ale to si není jista. K útokům na její osobu docházelo i před dětmi, a to zejména poslední dobou, kdy obžalovaný méně bral léky předepsané mu jeho psychiatrickou na zvládnutí agresivity. V jednom případě v roce [REDACTED] obžalovaný poškozené vyhrožoval, že ji zabije. Ke konci jejich soužití, v posledním roce se konflikty stupňovaly, poškozená musela hodně přemýšlet, aby obžalovaného nenaštvala. Obžalovaný, když se naštvál, bouchal věcmi, rozbíjel je, agrese směřovala i vůči poškozené. Obžalovaný chtěl mít klid a nic neřešit. K tomu docházelo i před dětmi, děti to snášely špatně, [REDACTED] se snažil poškozenou i bránit. Ve dvou případech byl obžalovaný vykázan z bytu, opakovaně žili chvíli odděleně, pak se však k sobě vrátili, což se stalo někdy z popudu obžalovaného a někdy poškozené. Ta se bála, jak bude péči o děti zvládat, a chtěla úplnou rodinu. Od syna obžalovaného slyšela, že obžalovaný měl v předchozím vztahu dát facku své bývalé manželce. K dětem se obžalovaný choval hezky, když nebyl nervózní. Jinak se s nikým nebavil, odešel, nebo na ně křičel. Ale nebil je. Pokud jde o poslední incident, došlo ke konfliktu ohledně opravy židličky a obžalovaný poškozenou šlehal skládacím metrem do ruky a do prsou, měla pak oteklou ruku a hematomy. Rovněž se stalo po dobu jejich soužití, že ji chytil za vlasy, pod krkem či ji přimáčkkl na nábytek, to bylo zejména poslední dobou cca poslední rok jejich společného soužití, kdy i více křičel. Pokud jde o to, zda toto jeho jednání pocitovala jako přikotí či újmu, uvedla, že ji to mrzelo a někdy to nebylo moc hezké. Doplnila, že dětem se po obžalovaném aktuálně stýská. Pokud jde o vztahy k dětem, obžalovaný si moc nerozuměl s [REDACTED], byl k němu mrzutější a neměl s ním trpělivost, někdy na něj křičel. [REDACTED] to špatně nesl a někdy se obžalovaného bál. Od dcery slyšela, že obžalovaný [REDACTED] jednou chytil pod krkem, ale to svědkyně neviděla. Nikdy neviděla, že by ho obžalovaný bil. Aktuálně se zhoršil zdravotní stav [REDACTED], co je příčinou, svědkyně neví.

7. Z výsledku nezletilého [REDACTED], kdy soud přečetl jeho výpověď z přípravného řízení podle § 102 odst. 2 tr. řádu, vyplynulo, že žije s matkou a svými sourozenci, maminku má rád. Pokud jde o otce, když mu mamka řekne, aby něco uklidil, tak on to neuklidí, pak tam bude nepořádek a ještě mamku zmlátí. To svědek viděl, stalo se to vícekrát do doby, než dali otce pryč. Pokud jde o to, co se pak dělo s mamkou, když jí otec zmlátil, nedělo se nic, potom mamka také mlátila tat'ku. Mamka ale pak jela už do nemocnice, protože ji otec hodně bouchnul a museli volat do nemocnice. Pokud jde o konflikty, mamka zpravidla něco otci řekla a otec se k ní začal takto chovat ošklivě. Někdy se takto choval ošklivě i k nim, někdy i k bratru [REDACTED], protože ten pořád zlobí. Tomu je to ale jedno, ale jim ostatním, tedy jemu, [REDACTED] a [REDACTED] ne. Pokud jde o to, zda někdy otec zmlátil jeho, tak svědek uvedl, že moc ne, nikdy ho nezmlátil schválně, ale jinak ho nemlátil. Pak doplnil, že ho zmlátil, ale už prostě neví. Otce má rád, ale je třeba, když tat'kovi řeknou, aby si něco uklidil, tak tat'ka se zase musí vrátit, aby si po sobě uklízel. Po tat'kovi se mu stýská. Otec je hodný, doma se sprostě u nich nemluví. Svědkovi se stalo, že měl modřiny na kolenou, protože se bouchnul. Kdyby si měl vybrat, zda chce bydlet s otcem, nebo bez něj, zvolil by si, že chce bydlet s otcem.
8. Z výsledku svědkyně [REDACTED], kdy soud přečetl její výpověď z přípravného řízení podle § 102 odst. 2 tr. řádu, vyplynulo, že dříve, tedy v době, kdy ještě s nimi bydlel obžalovaný, se u nich hodně křičelo, doma se jí nelíbilo. Obžalovaný kolikrát řval na děti, byl nepříjemný jak na mamku, tak na svědkyni. Obžalovaný se ke svědkyni choval hůře, měla pocit, že to bylo z důvodu, že nebyla jeho vlastní. Poté, když se narodila [REDACTED], začal být obžalovaný více agresivní, byl nepříjemný, zakřičel na ni, dal jí facku, či do ní strčil. Po narození [REDACTED] byl více nervózní. Pokud jde o nezletilého [REDACTED], k tomu se choval hůře, toho týral i psychicky. Řval na

něj za úkoly, nebo že něco udělal špatně. Když se ho jednou svědkyně zastala, vyjel i na ni. Svědkyně například viděla, že drží obžalovaný v ruce nějaký předmět, kterým se napřahuje proti její matce, nebo napřahoval jen svou rukou. Zpočátku se k její matce choval hezky, pak to začalo být horší, začal ji mlátit, rvát, nebo mlátil do dveří, když se rozčilil. Její matka se ho bála, aby jim něco neudělal, tak je zamkla v pokoji a on začal mlátit do těch dveří, aby se k nim dostal. Když se třeba hádali obžalovaný s mamkou, vzal klíč od koupelny, aby se nemohla zamknout, a dal si ho do kapsy. Dále popsala chování obžalovaného k jednotlivým sourozencům a k dalším dětem poškozené z předchozího vztahu. Uvedla, že obžalovaný se nejčastěji zlobil pro nesmysly. U nich doma se mluvilo sprostě, hlavně tak mluvil obžalovaný. Zejména to bylo, když se hádal s poškozenou, někdy se mluvilo sprostě opravdu hodně, někdy řekla něco sprostého i její mamka. Obžalovaný vůči matce užíval výrazy jako pizdo, píčo. Je pravdou, že děti, zejména [REDACTED] a [REDACTED], měly modřiny. Svědkyni dal obžalovaný třeba jen facku. Svědkyně uvedla, že by chtěla bydlet bez obžalovaného. Její matka si myslela, že obžalovaný bude v klidu, proto ho vzala třeba zpět. Klid však byl jen 3 dny a pak to začalo znovu. Aktuálně, když je obžalovaný ve vazbě, jsou děti více v klidu, její matce však chybí. Uvedené špatné věci se začaly dít okolo narození [REDACTED]. Probíhaly opakovaně poměrně dost často, ke konci každý den, dokonce i v těhotenství její matky. Na této svědkyně viděla opakovaně monokla, či modřiny, ta to odnesla nejvíce ze všech. Svědkyně doplnila, že viděla, že obžalovaný před ní její matku udeřil, dal jí facku, nebo jí uhodil třeba do ruky, či obličej nějakým předmětem. Ve vzteku rozbil dveře, vzal z nich kus dřeva, také matku uhodil taškou, kterou držel v ruce. Je pravdou, že když zranění bylo horší, tak matka vyhledala lékařské ošetření. Matku mrzelo, že se k ní obžalovaný takto chová, kvůli tomu i obřečela. Brečel i svědčin bratr [REDACTED] a sestra [REDACTED] svědkyně sama měla většinou vztek. Pokud jde o děti, [REDACTED] chyběl otec ze začátku, nyní už se mu po něm nestýská, [REDACTED] e chybí obžalovaný tak napůl.

9. Z výslechu svědka [REDACTED], kdy soud přečetl jeho výpověď z přípravného řízení podle § 102 odst. 2 tr. řádu, vyplynulo, že tento bydlí s otcem, k matce dojíždí pouze na návštěvu přibližně 1x či 2x za měsíc. S matkou si rozumí dobře, je hodná, obětavá, vstřícná, má s ní dobrý vztah a má ji rád. O trochu více si rozumí se svým otcem, kterého zhodnotil jako pohodáře, s nímž má dobrý vztah. Pokud jde o obžalovaného, tento na něj nebyl takový, jak se chová k ostatním, ke svědku se choval normálně, svědek však slýchal, že k ostatním sourozencem je agresivní. To mu říkaly sestry [REDACTED] a [REDACTED] a také jeho matka. Je pravdou, že na sourozence občas obžalovaný zařval, když neposlouchali, ale další a bližší chování obžalovaného vůči matce a ostatním sourozencům nedokáže popsat, protože s nimi nebyval. Je pravdou, že u matky doma občas nějaké sprosté slovo ulítne, ale normálně se takto nemluví. Je pravdou, že u matky viděl občas modřiny, a to na rukou, taktéž viděl modřiny na sourozencích, ale neviděl, jak vznikly. Sestry a matka mu říkaly, že modřiny jsou od obžalovaného. Od nich má z doslechu, že většinou to vzniklo tak, že se začali hádat, matka s obžalovaným se hádali kolem hlídání dětí a podobně, až se situace vyhrotila. On však k těmto příběhům nepřikládal žádnou váhu, protože to tam bylo na denním pořádku
10. Z výslechu svědkyně [REDACTED], dcery poškozené z prvního manželství, vyplynulo, že zpočátku byl vztah mezi obžalovaným a její matkou, tedy poškozenou, v pořádku. Problémy začaly asi po 5 letech jejich vztahu, kdy začaly dohady a ubližování, spory byly ohledně hlídání dětí a financí. Ona sama byla přítomna cca 3x – 4x hádek a násilí, kdy nejprve se obžalovaný a poškozená pohádali, pak obžalovaný její matku udeřil, dal jí pěstí či nohou. V jednom případě napadl i [REDACTED], když mu byly dva roky, a to tak, že ho škrtil. Na matce svědkyně viděla zranění, jednalo se o modřiny, které měla po rukou i po celém těle. V jednom případě, když byli na výletě, došlo mezi obžalovaným a její matkou ke konfliktu, který vyústil v to, že obžalovaný strhl poškozenou na zem za vlasy, kopal do ní a mlátil ji pěstmi. Ke konfliktům v přítomnosti svědkyně docházelo přibližně jednou za měsíc. Hádky někdy začínal obžalovaný

a někdy poškozená. Na matce později viděla i další zranění, ohledně nichž jí matka sdělovala, že jí je způsobil obžalovaný. Matka se jí svěřovala poměrně často, že došlo k nějakému násilí. Obžalovaný se choval vztekale a agresivně. Matka se bohužel také dohadovala. Svědkyně nikdy nebyla přítomna tomu, že by poškozená udeřila obžalovaného. Tento byl odměřený k [REDAKCE], svědkyně se domnívá, že ho nesnáší jen pro to, že existuje. Je pravdou, že opakovaně obžalovaný a poškozená přerušili své soužití, pak se však k sobě opětovně vrátili. Svědkyně sama má z obžalovaného strach z důvodu sexuálního a z důvodu strachu o rodinu. Svědkyně byla přítomna i poslednímu konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou, kdy obžalovaný její matku natlačil na skříň a mlátil ji do levé ruky skládacím metrem. Matka se nechávala po napadení obžalovaného ošetřit, z tohoto měla strach, a to z ublížení jí či dětem. Obžalovaný také rozbíjel věci. Pokud jde o škracení malého [REDAKCE] ze strany obžalovaného, k tomu došlo po hádce s matkou. Obžalovaný mu dal ruku na krk a přimáčkl ho. Doplnila, že malý [REDAKCE] mívával modřiny a obžalovaný dal jednou facku malé [REDAKCE] která by složila i dospělého muže. Jí samotné pouze jednou obžalovaný zkroutil ruku. Aktuálně [REDAKCE] obžalovaný začíná chybět, u [REDAKCE] a [REDAKCE] nepozorují, že by jim chyběl. [REDAKCE] se aktuálně spíše daří. Důvod, proč svědkyně tak často navštěvovala matčinu domácnost, byl ten, aby chránila matku a pomohla dětem.

11. Soud následně opětovně vyslechl svědkyni a současně poškozenou [REDAKCE], z jejíhož výslechu vyplynulo, že nepřítomnost obžalovaného nese syn [REDAKCE] špatně, tento mu chybí. Pokud jde o dceru [REDAKCE], tato s obžalovaným dobrý vztah nemá, z pohledu poškozené ho provokuje, a to i nevhodným oděvem. Doplnila, že její dcera navštěvuje psychiatra. Kvůli [REDAKCE] docházelo mezi ní a obžalovaným k hádkám, svědkyně se domnívá, že [REDAKCE] k nim chodila nikoli z důvodu, aby ji jako matku bránila před obžalovaným, ale spíše proto, aby dělala naschvály.

12. Z výslechu svědkyně [REDAKCE], která odepřela ze zákonných důvodů vypovídat, přičemž soud ve smyslu ustanovení § 211 odst. 4 trestního řádu přečetl protokol o jejím výslechu z přípravného řízení, vyplynulo, že s obžalovaným i poškozenou se znají. Dokud bral obžalovaný léky, jež měl předepsány od psychiatricky, byl v pořádku, jakmile je vysadil, bylo s ním peklo. Byl nesnášenlivý, arogantní, agresivní, s poškozenou se hádal a odnášely to i děti. Dle jejího názoru hádky mezi nimi vznikaly ohledně financí, svědkyně poškozené radila, aby vztah ukončila, ona však uváděla, že ho má stále ráda. Obžalovaný se choval tak, jako by mezi nimi bylo vše v pořádku. Svědkyně nic nezpozorovala, byla pouze u pár incidentů, ale nezasahovala jim do nich. Neslyšela, že by se doma u obžalovaného a poškozené mluvilo vulgárními výrazy, asi ve dvou případech viděla obžalovaného, jak šel po rukách poškozené, chytal ji za ruce, bouchal s dveřmi, co měl po ruce, tak letělo, což svědkyně sama viděla, například hodil hrníček do dřezu. Nejhorší bylo, že se dostával do jakéhosi transu, svědkyně uvedla, že si nedovede představit, jak by to pokračovalo. Do tohoto stavu se dostával, když vysadil prášky. Obžalovaný se cítil, že je přepracovaný. Nikdy neviděla, že by obžalovaného fyzicky napadla poškozená. Také nikdy neviděla, že by jakkoli bil děti. Když byl obžalovaný ve vazbě, děti byly smutné, pláčtivé [REDAKCE] nikoliv, [REDAKCE] se ptala, kde je otec. Děti jsou na něj zvyklé. Někdy zase děti říkaly, že by raději byly bez otce. Pokud jde o [REDAKCE] a [REDAKCE], když jejich matka potřebuje s něčím pomoci, tak jí pomohou. Pokud jde o zranění, která viděla na poškozené, tak viděla, že měla modřiny na různých částech těla. Svědkyně uvedla, že tyto byly od obžalovaného. Poprvé je viděla asi v roce 2017, poškozená je mívala na krku a pod očima. Obžalovaný mezi dětmi rozdíl nedělal. Děti věděly, že je obžalovaný na poškozenou zlý. Svědkyně viděla, že děti byly u toho, když se obžalovaný začal hádat. Poškozená však špatně prožívá nepřítomnost obžalovaného.

13. Z výslechu svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že zná jak obžalovaného, tak poškozenou, s níž se zná blíže. Uvedla, že nikdy nebyla přítomna žádnému násilí, občas jí však děti poškozené sdělovaly, že obžalovaný doma křičel, svědkyně pak viděla rozbité dveře či

viděla na poškozené modřiny na rukách či zlomený nos. K těmto zraněním jí poškozená říkala, že jí je způsobil obžalovaný. Svědkyni rovněž sdělovala, že po ní hází obžalovaný nějaké věci. Na dětech žádná neobvyklá zranění nepozorovala. Pokud jde o [REDAKCE] tato matce pomáhala.

14. Z výsledku svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že zná jak poškozenou, s níž se zná déle, tak obžalovaného. Uvedla, že tito spolu na počátku měli pěkný vztah, a poté, když se sestěhovali, bylo to horší. Sama byla přítomna, když obžalovaný křičel na [REDAKCE], občas na [REDAKCE] a [REDAKCE] či bouchnul se skříňkou. Fyzický útok z jeho strany na poškozenou neviděla. Párkrát byla přítomna hádce mezi obžalovaným a poškozenou. U poškozené viděla zranění, a to konkrétně modřiny pod okem, nalomený zub, modřiny na ruce. Poškozená jí k tomu uvedla, že ji uhodil manžel, že jí dal pěstí do oka, v dalším případě ji mlátil skládacím metrem do ruky a v dalším případě, když měla uštípnutý zub, že jí dal obžalovaný pěstí. Poškozená bývala se svými zraněními ošetřována i lékařem. V jednom případě viděla svědkyně u [REDAKCE] natržený ret, a když se ho zeptala, co se stalo, [REDAKCE] jí rukou naznačil, že mu obžalovaný dal pěstí. Viděla modřiny i na [REDAKCE], ale ty zřejmě nevznikly úmyslně. Dle názoru svědkyně to odnášel [REDAKCE] za ostatní děti, když obžalovaného neposlouchaly. Jak obžalovaný, tak poškozená občas při hádkách mluvili vulgárně, a to i před dětmi. Konflikty mezi nimi byly vyvolávány oboustranně. [REDAKCE] a [REDAKCE] se obžalovaného bojí, [REDAKCE] otec dle názoru svědkyně nechybí, spíše naopak. Pokud jde o [REDAKCE], tato matce pomáhala, ale před obžalovaným chodila vyzývavě oblečená.

15. Z výsledku svědka [REDAKCE] vyplynulo, že zná obžalovaného i poškozenou. Obžalovaný je podle něj agresivní, jednou poškozené zlomil nos. Jelikož svědek nesnáší násilí na ženách, v důsledku tohoto útoku obžalovaného na poškozenou, u nějž však nebyl svědek přítomen, měl fyzickou potyčku s obžalovaným a udělal mu monokla. V dalším případě požádal obžalovaného, aby po incidentu s poškozenou odešel z domu, což obžalovaný udělal. Následně asi po dvou dnech se obžalovaný do domu vrátil pro věci, to tam svědek stále byl, neboť poškozená ho o setrvání v domě z důvodu strachu z obžalovaného požádala, obžalovaný se choval vztekle a arogantně, chtěl si vzít své věci, děti byly z obžalovaného vyděšené a schovávaly se pod postel. Kromě těchto incidentů viděl svědek na poškozené modřiny na rukách. K nim se mu poškozená vyjádřila tak, že jí je způsobil obžalovaný. [REDAKCE] si mu stěžoval, že obžalovaný je na ně zlý, že je bije a nadává mu a že se ho bojí. Další děti se mu takto nesvěřovaly.

16. Z výsledku svědka [REDAKCE] vyplynulo, že byl nájemníkem v domě, kde bydleli obžalovaný a poškozená. Nikdy nebyl přítomen žádnému fyzickému násilí ani z jedné strany. Je pravdou, že mezi obžalovaným a poškozenou občas byly nějaké hádky, ale to je v každé rodině. Hádky probíhaly tak jednou za 14 dnů a vznikaly kvůli nesmyslům. Kdo byl jejich iniciátor, svědek neví. Žádné známky násilí, např. modřiny či zranění na poškozené nikdy neviděl. Je pravdou, že obžalovaný byl dvakrát vykázán ze společného obydlí. Obžalovaný se o děti staral dobře, dle názoru svědka měly děti rády matku i otce a otec jim aktuálně chybí. Popřel, že by obžalovaný děti mlátil.

17. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl vypracován MUDr. Lenkou Fiedlerovou, a z výsledku této znalkyně u hlavního líčení vyplynulo, že obžalovaný v době spáchání trestné činnosti trpěl mírnou neurokognitivní poruchou s behaviorálními symptomy a smíšenou poruchou osobnosti (schizoidní, paranoidní). U obžalovaného byla zachována zcela schopnost rozpoznat protiprávnost jeho jednání. Jeho schopnost ovládací byla snížena podstatnou měrou, a to vlivem osobnostní akcentace a vlivem mírné kognitivní poruchy. Psychiatrickým vyšetřením nebylo prokázáno, že by obžalovaný byl osobou závislou na alkoholu, či jiných psychotropních látkách. Na základě psychiatrického zkoumání bylo prokázáno, že obžalovaný je osobnostní akcentovanou s rysy schizoidními a

paranoidními, neuropsychologické vyšetření potvrdilo mírnou neurokognitivní poruchu, která nebyla během vlastního psychiatrického vyšetření shledána. Byl u něj zjištěn především pokles výkonnosti v oblasti exekutivních funkcí, psychomotorického tempa a flexibility pozornosti. V souběhu obě uvedené poruchy mohly vést ke snazšímu odbrždění agresivních projevů a snížené frustrační toleranci. Vzhledem k souběhu obou uvedených poruch, tedy mírné neurokognitivní poruchy a smíšené poruchy osobnosti, je obžalovaný dle závěrů znalkyně z psychiatrického hlediska osobou nebezpečnou, neboť může nastat další progresse uvedené neurokognitivní poruchy do obrazu syndromu demence, a tím budou akcentovat nežádoucí poruchy chování v rámci osobnostní struktury. Znalkyní proto bylo navrženo uložení ochranného psychiatrického léčení ambulantní formou. Dále ze znaleckého posudku vyplývá, že u obžalovaného nebyla zjištěna sexuální deviace v objektu ani v aktivitě. Znalkyně dále poukázala na skutečnost, že obžalovaný již v současné době má užívat léky, jejichž úkolem je snižování projevů agrese a korekce poruch chování, výbušnosti, impulzivity s tím, že pokud by tyto nebyly užívány, osobnostní akcentace nežádoucích projevů by v jeho chování gradovala, takový člověk by se projevoval více impulzivně, více odbržděně, mohl by být agresivní a tyto projevy by se mohly zvyrazňovat.

18. Ze znaleckého posudku vypracovaného Mgr. Miluší Pixovou, znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, a z jejího výsledku u hlavního líčení vyplynulo, že osobnost obžalovaného je za hranicí normy, v popředí jsou u něj shledávány rysy pasivně agresivní, které se projevují zvýšeným sklonem k negativismu vyhýbáním se aktivním strategiím, pasivní rezistencí vůči požadavkům druhých a autorit. Obžalovaný má sklon vymezovat se vůči nárokům více než druzí lidé, prosazuje svou autonomii, vzdor je u něj projevován nepřímě. Je více zaměřen na své prožívání a na prosazování si svých zájmů. Sebehodnocení obžalovaného je negativní, sám sebe vnímá jako nedostatečného, má potíže udržet si stabilní pocit sebehodnoty. Aktuální emoční prožívání obžalovaného je dysforické, úzkostné a s prožitky bez emocí, které se vztahují k současné psychosociální zátěži. Je u něj naznačen sklon k dramatizaci prožívání. Emoční prožívání obžalovaného je celkově významně stažené, v zacházení s emocemi není příliš zdatný. Převažuje u něj ladění dysforické a rezonanční, objevují se prožitky tísně a nepohody, které obžalovaný hůře kontroluje. Je u něj přítomen sklon ke zvýšené kritičnosti a podrážděnosti, zvláště v situacích, kdy jsou na jeho osobu kladeny zvýšené nároky. Byla u něj zjištěna zvýšená pohotovost k negativistickému reagování a k prožitkům hněvu. S ohledem na zjištěnou sníženost kognitivních schopností je kontrola agresivních impulsů v situacích zátěže u obžalovaného problematická, zátěž přitom pro obžalovaného představují v současné době i nároky běžného interpersonálního života. Obžalovaný se při zvýšeném stresu lehce dezorganizuje a je zvýšená pravděpodobnost, že jeho jednání bude impulzivní a agresivně zabarvené. Kapacita pro kontrolu stresu je u něj významně snížená, právě v důsledku zjištěného kognitivního deficitu. Je náchylný k dezorganizaci při zvládání každodenní zátěže. Frustrační tolerance obžalovaného je snížena a jeho reakce na vyvstálé potřeby jsou prudší než u ostatních lidí. Je schopen se přiměřeně adaptovat v jasných a strukturovaných situacích, kde bude uplatňovat rutinní postupy, v ostatních situacích je jeho chování méně přiměřené výzvám situace. Lze očekávat méně konvenční a individualistické reakce. U obžalovaného byl zjištěn mírný kognitivní deficit, který snižuje jeho kognitivní flexibilitu a psychomotorické tempo. Jeho schopnost ukládat informace do paměti, bez zkreslení je uchovat a později v dobré kvalitě vybavit není narušena. Motivem pro čin obžalovaného se jeví situační vybití agresivních impulsů v rámci konfliktní interpersonální situace. V běžných sociálních situacích je více emočně stažený a ostražitější, je pohotový k opozičnímu reagování, zvýšené kritičnosti a podrážděnosti, což zvyšuje pravděpodobnost výskytu konfliktů v oblasti mezilidských vztahů. Ve vztazích se vyhýbá emoční vzájemnosti a blízkosti, neočekává pozitivní interakce a vztahy pro něj bývají méně uspokojivé. Vnímání druhých lidí je zkreslené, je pomíjena komplexnost situací. Posuzovaný má k dispozici méně zdrojů pro zvládání běžného interpersonálního života, udržení blízkých

sociálních vztahů je problematické. Do budoucna nelze vyloučit prohlubování kognitivního deficitu a pravděpodobnost agresivního jednání obžalovaného v interpersonální zátěži je pak stále zvýšena. Pro předejetí recidivy domácího násilí je důležitá psychiatrická péče zaměřená na léčbu agresivního jednání a dle znalkyně vhodným doplňkem je jistě i psychoterapeutická péče. Dále znalkyně konstatovala, že během znaleckého zkoumání byly zaznamenány známky, které svědčí pro sklon obžalovaného vyhýbat se vyjádření ohledně vyšetřované skutečnosti a odklánět se od daného tématu. Zároveň byly u něj zaznamenány tendence k dramatizaci prožívání. Pokud jde o jeho náhled na to, co je mu kladeno za vinu, ten není nikterak velký. Znalkyně dále doplnila, že v rámci běžného fungování je obžalovaný osobou, která nejde do konfliktu, není konfliktní osobou, která by konfliktní situace vyhledávala. Jeho strategií v případě, že dojde ke konfliktu, je pokud možno odejít do opozice, pominout danou situaci, nezabývat se tím, ovšem v momentě, kdy je přitlačený v rámci konfliktní situace do kouta, z nějž nemá šance odejít, reaguje impulsivně. V případě, že taková situace nastane, v jeho případě není rozlišení mezi tím, zda je schopen více ovládnout svou agresivitu vůči dospělé osobě, či dítěti.

19. Ze znaleckého posudku vypracovaného PhDr. Mgr. Danuší Nichtburgerovou, znalkyní z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace dětská psychologie, a z jejího výsledku u hlavního líčení vyplynulo, že poškozená [REDAKCE] prezentovala nevyváženou osobnostní výbavu, její osobnostní charakteristiky jsou u ní zastoupeny hodně nebo málo. V tomto duchu je pravděpodobné, že vnímá i druhé lidi a celkově okolní svět. Takovéto pojetí sebe i okolí bývá blízké jedincům s emočně nestabilní poruchou osobnosti. V této souvislosti znalkyně doplnila, že pokud jde o projevy emoční poruchy osobnosti, tyto zjišťovala z internetu. Dále uvedla, že poškozená je přecitlivělá na podněty, podezírává, prožívá emocionální, sociální a ekonomický stres a frustraci. Nejde prioritně o viktimizovanou osobnost, ale o vleklou manželskou krizi. I v této souvislosti znalkyně uvedla, že pokud jde o psychologický profil viktimizované osobnosti, tyto skutečnosti také zjišťovala přes internet a vyhledávala si je přes internet. Dále uvedla, že oba partneři, tedy obžalovaný i poškozená jsou osobnostně nevyzrálí, manipulativní, a u disponovaných jedinců jako je její manžel může manipulace přecházet v přímou agresi. Pokud jde o tyto závěry ohledně manžela, uvedla, že vycházela ze spisového materiálu. Poškozená má přiměřené intelektové a i paměťové předpoklady, aby situaci správně vnímala, zapamatovala si ji a reprodukovala. Je orientována místem, časem i sebou. Pokud jde o sociální partnerskou úroveň vztahu, jednání poškozené, vnímá znalkyně jako nezodpovědné, kdy tato, ač je matkou dvou adoptovaných a jednoho vlastního dítěte, si začala nový vztah s obžalovaným, s nímž si pořídila dítě, a to v době, kdy ještě žila se svým bývalým manželem. Do tohoto konfliktního neuváženého vztahu, jedovatého prostředí, jak jej psycholožka označila, se rodily další děti. Uvedla, že poškozená navazuje nevyzrálé a neuvážené partnerské vztahy. Rodinné prostředí je dle znalkyně pro děti toxické, jedovaté a mělo by být řešeno buď dohledem ze strany soudu, případně předáním dětí do jiného výchovného prostředí, náhradní rodinné péče. Dále uvedla, že láska jako citový vztah souvisí s vyzrálostí osobnosti, pokud jsou lidé nevyzrálí, mohou ubližovat druhým, nebo si nechají ubližovat a na vztahu trvají i za těchto okolností. Jde o citovou závislost na partnerovi, nikoliv lásku a plnění povinností ženy. Když jsou bez sebe, chybí si. Pokud jde o otázku zkreslování skutečností, či vymýšlení si, sklonům ke konfabulaci ze strany poškozené, znalkyně uvedla, že pokud obžalovaný provedl něco nepatřičného, poškozená věc ihned hlásila policii, vše je uvedeno ve spisu. Vše se v jádru stávalo tak, jak později uváděla, maximálně mohla události trochu zveličit. Sklony ke konfabulaci a vymýšlení si u poškozené ve větší míře znalkyně nezjistila. Obecná věrohodnost poškozené je zachovaná. Dále znalkyně uvedla, že poškozená neuvádí nic negativního o vlastní úloze v konfliktech, někdy chybí reflexe. Pro její specifickou věrohodnost svědčí, že ve výpovědi nejsou zásadní rozpory a většinou je zachována realističnost líčení, událost zapadla do celkového dění. Pro její nevěrohodnost pak svědčí, že líčení událostí před znalcem se vyznačuje malou konkrétností,

jasností a názorností, odbíhá od tématu, mluví o něčem jiném, skáče znalci do řeči a neuvádí nic nepříznivého o vlastní úloze v konfliktu. Pokud byla znalkyně při hlavním líčení konfrontována se sdělenými poškozené při jejím výslechu u hlavního líčení, kdy uváděla řadu nepříznivých skutečností o její vlastní úloze v konfliktu, pak znalkyně uvedla, že to svědčí pro specifickou věrohodnost poškozené. Znalkyně doplnila, že motiv mstivosti u poškozené nelze vyloučit, uvedla, že zaznamenala skutečnosti negativní ve vztahu k předchozí rodině, byla tam nevraživost, žárlivost ve vztahu k první manželce a k první rodině. Sklony k sugestibilitě u poškozené nezjistila, možnost ovlivnění jejích výpovědí adoptivní dcerou ale nelze vyloučit. Doplnila, že v případě poškozené je to o citech, je tam emoční závislost. Lze vidět, jak je to u poškozené vzdáleno od normy, kdy ona měla možnost ze vztahu odejít, obracela se na sociální služby, na právníky, všichni jí radili, že má odejít, ona však nikdy neposlechla. Znalkyni zarazilo, že pokud jde o nezletilého ■■■■, je poškozená ochotna, aby přišel a vypovídal. Poškozená uvedla, že tento je schopen se účastnit vyšetřování, s čímž však znalkyně jako dětský psycholog nesouhlasí. Poškozená je citově závislá na manželovi, který neplní její očekávání. Pokud jde o nezletilého ■■■■ znalkyně uvedla, že tento má průměrnou rozumovou kapacitu, je ve stádiu konkrétních rozumových operací, logicky přemýšlí o názorných, konkrétních věcech. Jeho paměťové předpoklady mu umožňují si na události, zejména ty citově nabitě, vzpomenout i po delší době od události. Je upřímný, nevymýšlí si, je sugestibilně ovlivnitelný. Má citový vztah k oběma rodičům, zvláště matce a snaží se vystříhat chyb, které dle něho dělal otec. Otce omlouvá a v době jeho nepřítomnosti částečně přebírá jeho roli. Ze sourozenců má rád ■■■■ a ■■■■, ■■■■ rád nemá. Je věrohodný a otci se nemstí. Jedovaté a násilné prostředí domova, které pro něho rodiče dlouhodobě vytvářeli, vedlo k poškozování jeho psychického vývoje. Již se narodil oslabený a dlouhodobý stres, kterému byl vystavovaný, vedl k labilizaci a traumatizaci jeho psychiky. Nezletilého přitom znalkyně vyšetřovala u něj v rodině v pokoji, komunikoval s ní, bylo mu rozumět. Fyzicky na něm žádné známky násilí nespatořovala. Jednalo se o chlapce problémového, ale pokud jde o případný útok otce na děti, mohlo se klidně stát, že se jednalo o nějaký rodičovský zákrok, kdy rodiče dají dítěti na zadek, nebo mu dají pár facek, ovšem pokud jde o obžalovaného, že by tento se zaměřil mezi všemi dětmi a systémově týral právě nezletilého ■■■■, toto znalkyně nezjistila. Žádné stopy týrání na nezletilém ■■■■ ani v psychické sféře nezjistila.

20. Z listinných důkazů, které soud při hlavním líčení provedl, považuje soud za stěžejní zejména následující.

21. Psychologickým screeningem (č. l. 264) bylo prokázáno, že nezletilý ■■■■ byl umístěn ■■■■ do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc ■■■■, kdy z vyšetření na žádost personálu tohoto zařízení z důvodu nárazově obtížně zvladatelného chování a horší adaptace v zařízení, dospěla psychologka k závěru, že chlapec pochází z prostředí, kde se zřejmě vyskytují prvky domácího násilí ze strany otce vůči matce i dětem. Ze zprávy OSPOD České Budějovice (č. l. 282) vyplývá, že s rodiči dětí ■■■■ bylo nárazově jednáno na oddělení OSPOD, kdy byly řešeny hlavně konflikty mezi partnery řešené také Policií ČR. Poškozená podala soudu návrh na úpravu poměrů k nezletilým dětem, tento však následně vzala zpět. Pokud jde o šetření učiněná v rodině, poškozená jim sdělila, že s obžalovaným v době prováděného šetření žili ve společné domácnosti, obžalovaný však matce s ničím nepomáhal, a to ani finančně. Starší děti s ním odmítají zůstat samy, bojí se ho. V roce ■■■■ byl 2x odvezen RZS pro agresivitu vůči poškozené. Zjišťovaná byla dále majetková situace poškozené.

22. Zprávami diecézní charity ■■■■ (č. l. 284 a č. l. 330) bylo prokázáno, že s obžalovaným a poškozenou byla poprvé navázána spolupráce v březnu ■■■■ tato probíhala nepravidelně od roku ■■■■ do roku ■■■■ ve formě individuálních i párových konzultací. Jejich předmětem bylo řešení vzájemných verbálních i fyzických napadání. Již během konzultací v roce ■■■■ obžalovaný sděloval, že má problémy s poškozenou, tato je dle jeho slov žárlivá,

verbálně ho napadá, a to i před dětmi. Dále sdělil, že ho několikrát napadla fyzicky, mlátila ho do zad a tahala za vlasy, a to za přítomnosti dětí. On sám, když dojde ke konfliktu, snaží se být v klidu, pokud však incident pokračuje a eskuluje, nevydrží to a jde také do agrese. Bylo s ním pracováno na zvládnutí agrese, probíhala motivace k pravidelnému užívání medikace. V roce ■■■ došlo k osobní konzultaci s obžalovaným, tento uváděl, že stále dochází ke konfliktům, dle jeho slov na něj poškozená vulgárně křičí a nadává mu před dětmi. Popsal incident, během kterého se po předchozím napadání s poškozenou poprali. Požádal současně o párovou konzultaci. Proběhla párová terapie, při níž obžalovaný upozorňoval na žárlivost poškozené, uvedl, že by si přál doma důvěru a žádné konflikty či útoky. Při další párové terapii byl obžalovaný nemluvný, uvedl, že bude raději mlčet, než aby došlo ke konfliktu. V rámci konzultace byl motivován k pravidelnému užívání medikace. V říjnu ■■■ proběhla poslední párová terapie, kde obžalovaný sděloval, že pravidelně a zodpovědně užívá medikaci, dle jeho slov se jim s poškozenou daří dobře, snaží se minimalizovat konflikty. V prosinci ■■■ pak obžalovaný během posledních telefonických kontaktů uváděl, že se opětovně s poškozenou hádají. Obžalovaného měl dle jeho slov vyhodit z domu cizí muž, kterého si pozvala poškozená. Obžalovanému byla poskytnuta krizová intervence, základní odborné sociální poradenství, individuální a párová terapie.

23. Zprávou od zaměstnavatele (č. l. 285) je prokázáno, že je svým zaměstnavatelem hodnocen kladně jako pracovitý a zodpovědný zaměstnanec, jenž je sice trochu nedochvilný, ale zadanou práci vždy odvede. Je tichý, o svých dětech se vždy vyjadřoval hezky. Zaměstnavatel dále popsal, že v jednom případě přišel obžalovaný do zaměstnání s monoklem na oku, kdy následně zaměstnavateli sdělil, že jej uhodil neznámý muž do obličeje, když se ráno probudil. V jednom případě jej v práci navštívila manželka, tedy poškozená, začala se hádat a nakonec uchopila kamennou dlažební kostku a po obžalovaném ji hodila. Poškozená v případě zdržení v práci obžalovanému ihned telefonovala, křičí na něj, kde je, kdy se vrátí a že už měl být dávno doma. Zaměstnavateli není známo, jak to v domácnosti u obžalovaného chodí a co se tam děje. Od jejich sousedů ale často slyší vyprávět, že na obžalovaného poškozená často křičí. Dle jeho názoru se jedná o hodného a klidného člověka, s nímž nikdy neměl žádný konflikt. Dle jeho názoru je ze strany manželky na obžalovaného vyvíjen negativní tlak, který má špatný vliv na jeho psychiku.
24. Lékařskými zprávami (č. l. 332 a 440 – 452) bylo prokázáno, v jakých případech a s jakými zraněními byla poškozená ošetřena v letech ■■■ v Nemocnici ■■■. Opakovaně zde přitom uváděla, že tato zranění jí byla způsobena právě obžalovaným.
25. Zprávou ■■■ včetně odložení věcí a úředním záznamem Policie ČR (č. l. 286 – 293, 430 – 432) bylo prokázáno, v jakých případech v letech ■■■ byly řešeny, ať již ■■■ či Policií ČR, fyzické útoky v rodině obžalovaného a poškozené, jakož skutečnost, že ve dvou případech byl obžalovaný vykázán ze společného obydlí.
26. Ambulantní zprávou (č. l. 348) je prokázáno, že nezletilý ■■■ byl v květnu ■■■ přiveden matkou do Nemocnice ■■■ na psychiatrickou ambulanci, kde byl proveden rozhovor s matkou, nezletilý byl vyšetřen a pro účely stanovení diagnózy byla uvedena diagnóza posttraumatická stresová porucha. Bylo přitom vycházeno především ze skutečností uváděných matkou při pohovoru s ní.
27. Zprávou školy (č. l. 438 – 439) bylo prokázáno, že nezletilý ■■■ je tichým, klidným chlapcem působícím až zakřiknutým dojmem. K dospělým i k dětem se chová slušně a respektuje autoritu. V hodinách se snaží, je rychle unavitelný, téměř každý školní den přichází pozdě do školy o několik minut. Od ■■■, kdy byla obnovena prezenční výuka, je více unavený než dříve. Stěžuje si, že večer nemůže usnout, že jim doma někdo tluče. Ve škole pospává, ve třídě i v jídelně u oběda se nemůže soustředit na učení, často vypadá, jako by vůbec nebyl přítomen. Na základě žádosti poškozené nezletilý ■■■ navštěvoval nepravidelně školního

psychologa od [REDAKCE] došlo k 7 setkáním. Zájem o spolupráci se školním psychologem projeví oba rodiče, kteří byli separátně přítomni na individuální konzultaci ve vztahu k nezletilému [REDAKCE]. Téma konzultace bylo vztahové, rodinné obtíže a jejich projev v prožívání a chování nezletilého a těmto byla doporučena možnost rodinné terapie. Nezletilý [REDAKCE] během individuálních konzultací se školním psychologem spolupracoval a byl schopen komunikovat bez zjevných problémů. O své rodině nekomunikoval spontánně, při dotazování se omezoval pouze na základní informace. V oblasti emotivity lze u něj pozorovat určitou inhibovanost. Vzhledem k jeho věku dokáže emoce identifikovat, ale je omezen jeho projev emocí navenek. Jeho vystupování v interakci s druhými je slušné, je schopen respektovat stanovená pravidla

28. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že tento byl sice v minulosti jednou soudně trestán, a to pro trestnou činnost, již se dopustil ve vztahu k poškozené [REDAKCE], ovšem k tomuto odsouzení nelze přihlížet. Je vlastníkem nemovitosti a vozidla, není proti němu vedena žádná exekuce. V roce [REDAKCE] byl odsouzen pro přestupek.
29. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie na nezl. [REDAKCE]. Soud jednak s ohledem na provedené dokazování, které vyústilo v závěr soudu o nenaplnění skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby dle § 198 tr. zákoníku ve vztahu k nezl. [REDAKCE] (viz. níže), jakož s ohledem na zprávy školy i vyjádření samotné poškozené ohledně zdravotního stavu [REDAKCE], kdy sice tento navštívil psychiatrickou ambulanci, ovšem zde stanovená diagnóza odpovídala více skutečností uváděným matkou a nikoli bližšímu zkoumání nezletilého, dospěl soud k jednoznačnému závěru o nadbytečnosti takového důkazu.
30. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním.
31. Soud má za prokázané, že se obžalovaný dopustil skutku popsáného ve výrokové části rozsudku. Oproti podané obžalobě však popis skutku musel soud upravit tak, jak tento vyplynul z provedeného dokazování, to vše při zachování zásady totožnosti skutku.
32. Skutečnost, že se obžalovaný dopustil skutku popsáného ve výrokové části rozsudku, je prokázána následujícími skutečnostmi. Byť obžalovaný v podstatě do značné míry popírá, že by se dopustil skutku popsáného ve výrokové části rozsudku, ač posléze připustil, že dal poškozené občas facku, ovšem iniciátorem hádek a konfliktů byla dle obžalovaného poškozená, on chtěl konflikty řešit klidně a chtěl je řešit způsobem, že odejde, stejně tak dle něj při hádkách vulgaritu používala poškozená a on pouze opakoval, co říkala ona, rovněž uváděl, že to byla poškozená, která vůči němu užívala násilí, byla jeho obhajoba spočívající v tom, že se v podstatě žádného násilí, ať již psychického či fyzického vůči poškozené nedopustil, bezpečně vyvrácena ve věci provedenými důkazy. V první řadě on sám připouští, že v jakémsi výbuchu vzteku dal poškozené čas od času facku. Skutečnost, že se však nejednalo o ojedinělou událost a že se nejednalo o tzv. italskou domácnost, nýbrž o fyzické a psychické násilí vůči poškozené, vyplynula z následujících důkazů. Jedná se zejména o výpověď poškozené, která uvedla, že opakovaně na ni obžalovaný zaútočil fyzicky, popsala zranění, která jí způsobil, přičemž tato byla objektivizována i lékařskými zprávami z Nemocnice [REDAKCE] či ošetřujícím lékařem poškozené. Následky zranění na ní pak viděli i svědci, ať již se jednalo o osoby navštěvující občasně její domácnost, např. [REDAKCE], která popsala, že viděla ve dvou případech, jak obžalovaný šel poškozené tzv. po rukách, chytal ji za ruce, [REDAKCE] či [REDAKCE], která uvedla, že byla přítomna nikoli fyzického útoku na poškozenou ze strany obžalovaného, ale agresivních útoků obžalovaného vůči věcem v domácnosti, stejně tak svědek [REDAKCE], který na svědkyni pozoroval zranění a následně sám měl s obžalovaným konflikt, jakož o osoby žijící s poškozenou a obžalovaným ve společné

domácnosti či je pravidelně navštěvující, zejména [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pokud jde o první jmenovanou, ta uvedla, že byla přítomna nejméně třem fyzickým útokům obžalovaného na poškozenou, popsala, za jakých okolností se tak stalo a jakým způsobem byl útok ze strany obžalovaného veden. Byť následně sama poškozená poukazovala na skutečnost, že [REDAKCE] spíše hádky mezi ní a obžalovaným způsobovala, a byla raději, když k nim domů nedocházela, soud nemá důvod svědkyni nevěřit, neboť tato popisuje jednotlivé situace s dostatečným množstvím detailů, popisuje je v průběhu času konstantně a soud nemá na základě žádných konkrétních skutečností důvod činit závěr, že smyslem jejich návštěv u poškozené doma bylo rozdmýčkovat rozbroje mezi obžalovaným a poškozenou, ba naopak i s ohledem na vyjádření ostatních svědků a osob, její snahou bylo, jak sama tvrdila, jednak pomoci matce a jednak její snaha o ochranu matky před útoky obžalovaného. Byť poškozená její pomoc do jisté míry bagatelizuje, ve věci slyšené svědkyně [REDAKCE] i [REDAKCE] naopak tuto pomoc ze strany [REDAKCE] samy popisovaly. Stejně tak nezl. [REDAKCE], která s obžalovaným a poškozenou žila ve společné domácnosti, popisovala fyzické útoky obžalovaného na poškozenou. Tyto pak popisoval i nezletilý [REDAKCE], který uváděl, že v některých případech musela být jeho matka i ošetřena v nemocnici.

33. Pokud jde o výpověď poškozené, je zjevné, že tato i nadále nepovažuje svůj vztah k obžalovanému za ukončený, a to i s ohledem na skutečnost, že s ním má velmi malé děti. Poškozená se zjevně, právě i s ohledem na stále existující pouto vůči obžalovanému, tomuto nesnaží přitížit, např. tím, že by jeho útoky vůči její osobě dramatizovala či zveličovala. Naopak poškozená uvádí řadu skutečností, které jsou v její neprospěch, ať již se jedná o její úlohu v konfliktech, kdy uvedla, že často, když obžalovaný z konfliktu utíkal, šla za ním a požadovala řešení, což asi nebylo dobře, neboť tím ho rozčílila a došlo k hádce. Rovněž uváděla, že sama vůči němu užívala vulgarity, dokonce zcela na počátku mu udeřenou facku oplátila a připustila, že na počátku jejich konfliktů se mohlo stát, že první uhodila ona obžalovaného. To však bylo pouze na počátku, posléze začala mít z obžalovaného strach, že tento jí ublíží, útoky mu proto neopětovala a spíše se před ním snažila schovat, aby jí něco neudělal. Skutečnost, že hádky byly oboustranné a padaly při nich oboustranně vulgarity, pak popisují i shora uvedení slyšení svědci, dokonce nezletilý [REDAKCE] uváděl, že i sama poškozená obžalovaného při konfliktu uhodila, což potvrzuje i její výpověď. Poškozená pak popisuje konflikty s potřebným množstvím detailů a její výpověď je konstantní v čase. Její výpověď je pak souladná s dalšími ve věci provedenými důkazy, popsány shora (zejména lékařskými zprávami a výpověďmi svědků [REDAKCE], i dětí poškozené [REDAKCE]). Její výpověď tak soud hodnotí jako věrohodnou.

34. V této souvislosti soud konstatuje, že pokud jde o znalecký posudek vypracovaný PhDr. Nichtburgerovou k osobě poškozené, která poškozenou označila nikoli jako osobu viktimizovanou a shledala u ní emoční poruchu osobnosti, stejně tak uvedla, že u poškozené nelze vyloučit motiv mstivosti, a uvedla, že pro její nevěrohodnost svědčí, že znalci při vyšetření skákala do řeči, uváděla málo detailů a nic negativního o svém zapojení do konfliktů s obžalovaným, přičemž znalkyně dále i hodnotila osobu obžalovaného, soud se s těmito závěry znalkyně s ohledem na provedené dokazování rozhodně nemůže ztotožnit. Jednak pokud znalkyně uvedla, že viktimizaci a emoční poruchu osobnosti v podstatě hledala na internetu a následně takto kvalifikovala osobu poškozené, značně tyto skutečnosti snižují odbornost daného znaleckého posudku. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že poškozená o sobě jak v přípravném řízení, tak zejména pak v řízení před soudem uváděla řadu negativních informací ke své osobě, pokud jde o její zapojení do konfliktů s obžalovaným, tato skutečnost tedy naopak svědčí pro její věrohodnost. Stejně tak popisovala i dostatečné množství detailů a její výpověď byla konstantní i v čase. Znalkyni pak vůbec nepřísluší hodnotit a posuzovat osobu obžalovaného, jak ve znaleckém posudku činila. Stejně tak jí nepřísluší hodnotit a činit závěry v tom smyslu, že nad rodinou by měl být stanoven soudní

dohled, případně, že by děti měly být dány do náhradní rodinné péče. Toto by mohlo být předmětem řízení opatrovníckého, nikoli však trestního. Soud tak konstatuje, že závěry tohoto znaleckého posudku, pokud jde o posuzování osoby poškozené, byly zcela vyvráceny dalšími ve věci provedenými důkazy, specifikovanými shora.

35. Pokud jde o obžalovaného, ač tento sám sebe označil jako osobou klidnou, znalkyně MUDr. Fiedlerová a Mgr. Pixová k tomuto jednoznačnému závěru nedospěly. Je sice pravdou, že obžalovaný není osobou aktivně agresivní, ale je osobou pasivně agresivní. Je-li tedy tzv. zahrán do kouta, dochází u něj k agresi a impulzivitě, je přitom v dané chvíli jedno, zda tato směřuje vůči dospělému či dítěti. Znalkyně u něj detekovaly jednak smíšenou poruchu osobnosti s rysy paranoidity a schizoidity a jednak mírnou kognitivní poruchu s behaviorálními symptomy, kdy v důsledku těchto poruch je u něj snížena tolerance ke stresu a zátěži a v zátěžové situaci se u něj může projevovat impulzivita, výbušnost a agresivní prvky chování. Obžalovaný má zvýšený sklon k negativistickému vzdorovitému a hostilnému agresivnímu reagování, kontrola agresivních impulsů je u obžalovaného v zátěži slabá, zátěží jsou pro něj i běžné nároky interpersonálního života, v takových případech se obžalovaný lehce dezorganizuje a je pravděpodobné, že bude reagovat impulzivně a agresivně, a to i při mírné zátěži. Uvedené přitom koresponduje s popisy projevů a průběhu konfliktů mezi obžalovaným a poškozenou, jak tyto popisovala nejen sama poškozená, ale i další shora uvedení svědci (např. svědkyně [REDAKCE] či [REDAKCE] a [REDAKCE]).
36. Je pravdou, že některé postupy či jednání poškozené mohly obžalovaného iritovat či provokovat, a to i s ohledem na charakteristiku jeho osobnosti zjištěnou znaleckým zkoumáním jeho osoby, a mohlo v jeho případě dojít k výbuchům agrese, kdy sama poškozená uváděla, že si uvědomuje, že takto jednala a po obžalovaném něco požadovala a chodila za ním, ačkoli tento odcházel, tyto skutečnosti však nemohou ospravedlnit následné jednání obžalovaného spočívající v opakovaných fyzických útocích vůči poškozené, které vedly k jejím obavám z obžalovaného o její zdraví. Je totiž zcela logické, že při tak početné rodině s tolika malými dětmi je nezbytné velmi aktivní zapojení obou rodičů. Běžné provozní záležitosti rodiny tak nelze řešit útekem od problémů, ale jejich řešením. Byť soud je schopen pochopit, že pro obžalovaného i s ohledem na jeho věk a po celodenní fyzické práci může být náročné ještě se aktivně pravidelně zapojovat do pomoci v rodině, do řešení aktuálních provozních problémů a do obvyklé péče o děti, nelze pominout, že děti obžalovaného a poškozené jsou jejich dětmi společnými, o něž musí oba pečovat a i s ohledem na jejich věk se na jejich péči a výchově spolupodílet.
37. Soud shrnuje, že výpověď poškozené je s ohledem na shora uvedené skutečnosti věrohodná, tato je souladná s dalšími ve věci provedenými a shora specifikovanými důkazy. Vzhledem k těmto závěrům pak výpověď poškozené a další shora specifikované důkazy bezpečně vyvracejí obhajobu obžalovaného, který do značné míry bagatelizoval své jednání vůči poškozené, chybu do značné míry viděl na její straně, pokud jde o vznik konfliktů, byť připustil, že několikrát facku poškozené dal. S ohledem na shora uvedené skutečnosti má soud za prokázané, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil skutku popsanému ve výrokové části rozsudku.
38. Naproti tomu na základě provedeného dokazování nebylo prokázáno, že by se obžalovaný dopustil zlého fyzického či psychického nakládání s nezletilým [REDAKCE]. Z výsledku poškozené i svědků vyplynulo, že pokud ve vztahu k tomuto nezletilému došlo k fyzickému útoku, jednalo se o záležitost ojedinělou, kterou popisovala [REDAKCE] kdy obžalovaný měl syna tzv. chytout pod krkem. Občasný, spíše výjimečný fyzický útok vůči němu či dalším dětem, pak popisovala i [REDAKCE] a [REDAKCE], a dále [REDAKCE] a [REDAKCE], jímž se s tím měl nezletilý [REDAKCE] svěřit, kdy se ovšem jednalo o jednorázovou událost. Poškozená i svědci pak spíše popisovali, že docházelo ke křiku, to však nejen na nezletilého

■, ale i na ostatní děti, respektive tyto děti byly přítomny hádek mezi rodiči. Je však zjevné, že tyto nepůsobily pouze na nezletilého ■, ale i na ostatní děti, které však uváděly, resp. některé z nich, že oba rodiče se hádali a oba užívali vulgarity. Děti tak vnímaly hádky bez znalosti jejich příčiny a podstaty jako vzájemné, byť tyto mohly vyústit až v napadení poškozené, což rovněž děti popisovaly. Nezletilý ■ dokonce sám popisoval, že má otce rád, a že by chtěl, aby se k nim do rodiny vrátil. Tyto skutečnosti pak uváděla i poškozená, která popisovala, že se nezletilému po otci stýská. Na základě těchto skutečností proto soud dospěl k závěru, že pokud jde o nezletilého ■ nebylo prokázáno, že by ze strany obžalovaného vůči tomuto nezletilému docházelo k násilí a týrání předpokládanému v ustanovení § 198 tr. zákoníku. Jelikož toto jednání obžalovaného nebylo prokázáno, ovšem toto jednání bylo součástí skutku, jímž byl obžalovaný uznán vinným činem spáchaným vůči poškozené ■ ■, kdy tato jednání se významně prolínala, nebylo možné obžalovaného pro tuto část skutku obžaloby zprostit, neboť by tím soud vytvořil překážku věci rozsouzené. Z tohoto důvodu soud pouze vypustil z popisu skutku tu část, již bylo obžalovanému obžalobou kladeno za vinu protiprávní jednání obžalovaného vůči synu ■.

39. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak soud tak shrnuje, že provedené důkazy jsou ve vzájemném souladu, a není tak pochybností o tom, že uvedený skutkový děj se takto skutečně odehrál.
40. Po právní stránce soud kvalifikoval skutek obžalovaného jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, neboť obžalovaný týral osobu blízkou, tedy původně jeho družku, jež se posléze stala jeho manželkou, žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu. Týráním se přitom rozumí zlé nakládání s osobou blízkou či jinou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti, bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pocítuje jako těžké přikroří (srov. rozh. Nejvyššího soudu publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 20/2006). Skutečnost, že toto jednání pocítovala poškozená jako přikroří, vyplynulo i z její výpovědi, obžalovaného se obávala, sama popsala, že jeho jednání v tomto směru nebylo hezké a mrzelo ji. Objektivně pak toto jeho jednání lze jednoznačně hodnotit jako těžké přikroří, neboť obžalovaný působil na psychickou a fyzickou stránku poškozené, způsoboval jí opakovaně zranění, s nimiž i musela vyhledat lékařské ošetření. Po subjektivní stránce jednal obžalovaný v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku), neboť obžalovaný věděl při svém počínání, že může způsobit porušení zájmu chráněného zákonem, když v případě porušení tohoto zájmu byl s tímto srozuměn. Věděl, že takové jednání může způsobit duševní i fyzické útrapy poškozené, její dehonestaci a pro případ, že se tak stane, s takovým následkem byl i srozuměn.
41. Uvedené jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje postihnout ho prostředky mírnějšími podle jiného právního předpisu, ba naopak je zapotřebí trvat na uplatnění trestní odpovědnosti obžalovaného a z toho plynoucích trestněprávních důsledků.
42. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédl též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

43. U obžalovaného soud shledal polehčující okolnost spočívající v jeho dosavadní bezúhonnosti na poli trestněprávním. V jeho případě soud neshledal žádnou přítěžující okolnost.
44. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, zejména pak s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti, jakož s ohledem na osobu obžalovaného, existenci polehčující a neexistenci přítěžující okolnosti dospěl soud k závěru, že je na obžalovaného možné působit ještě trestem nespojeným s odnětím svobody. Při ukládání trestu soud vycházel z trestní sazby uvedené v § 199 odst. 2 tr. zákoníku, tedy trestní sazby dva roky až osm let. S ohledem na shora uvedené skutečnosti, jakož skutečnosti uváděné poškozenou, která nikterak nebagatelizovala možné impulsy, které k následným útokům obžalovaného na její osobu vedly, které však nelze nikterak ospravedlnit, a to ani oněmi možnými impulzy ze strany poškozené, k nimž se soud vyjadřuje shora, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 2 let, jehož výkon odložil na zkušební dobu 4 let, tedy ve třech čtvrtinách zákonné sazby, jež činí 1 rok až 5 let. Vzhledem k osobnosti obžalovaného pak nad ním stanovil dohled, neboť je nezbytné, aby nad chováním obžalovaného v průběhu zkušební doby někdo bděl, kontroloval jeho chování a v případě jakýchkoli prohrěšků o této skutečnosti informoval soud. S ohledem na závěry znalkyně Mgr. Pixové k osobě obžalovaného, kdy konstatovala, že je vhodné, aby v jeho případě byla stanovena psychoterapeutická péče (jako doplněk k ochrannému léčení – k tomu viz. dále), uložil soud obžalovanému ve smyslu § 48 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku (ve spojení s § 85 odst. 2 tr. zákoníku) povinnost podrobit se ve zkušební době podmíněného odsouzení vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy spočívajícího zejména v předcházení agresivnímu chování a zvládání závažných situací. Obžalovaný tak bude činit a tyto povinnosti plnit ve spolupráci s probačním úředníkem, který současně bude vykonávat kontrolu nad dodržováním těchto uložených povinností. Dodržení této povinnosti ve spolupráci s probačním úředníkem pak jsou šancí k jeho nápravě. Soud zdůrazňuje, že pokud obžalovaný nebude spolupracovat důsledně s probačním úředníkem či se ve spolupráci s ním nebude podrobovat stanoveným povinnostem, může soud rozhodnout o tom, že se obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení neosvědčil a vykoná uložený trest. Výměra trestu za současného stanovení dohledu a uložené povinnosti pak odpovídá všem shora uvedeným kritériím a soud má tento trest za dostatečný. Soud rovněž konstatuje, že tento druh trestu bude pro obžalovaného nepochybně i dostatečným ponaučením.
45. S ohledem na závěry znalkyně MUDr. Fiedlerové, která konstatovala, že obžalovaný je osobou trpící smíšenou poruchou osobnosti a mírnou neurokognitivní poruchou s behaviorálními symptomy, v důsledku nichž je z psychiatrického hlediska osobou nebezpečnou, a navrhla v jeho případě ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou, uložil soud obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku ochranné léčení psychiatrické v ambulantní formě. Bylo prokázáno, že obžalovaný již v minulosti psychiatrickou ambulanci za účelem ovládnutí agrese dobrovolně navštěvoval, ovšem je nezbytné, aby pravidelně užíval medikaci. Obžalovaný ostatně sám připouštěl, že se stalo, že tak zcela pravidelně nečinil, a rovněž svědci popisovali, že k pravidelnému užívání medikace z jeho strany nedocházelo, což mělo za následek zvýšení agrese z jeho strany. Rovněž znalkyně MUDr. Fiedlerová uvedla, že bez medikace by ze strany obžalovaného docházelo k agresivním projevům chování. Je tudíž nutné, aby byl obžalovaný podroben pravidelné kontrole a medikaci, která bude podléhat soudnímu dohledu.
46. Do trestního řízení se s nárokem na náhradu škodu řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, gen. shora, a to s částkou ve výši 2 902 Kč, jež odpovídá vynaloženým nákladům na ošetření poškozené [REDAKCE] dne [REDAKCE], včetně zákonných úroků z prodlení. Tento poškozený jím uplatněnou částkou řádně vyčíslil a doložil. S ohledem na tuto skutečnost soud rozhodl o povinnosti obžalovaného tuto

uplatněnou částku shora uvedenému poškozenému na náhradě škody uhradit, a to včetně zákonných úroků z prodlení tak, jak je specifikováno ve výrokové části rozsudku.

47. Pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy, s nímž se do trestního řízení připojil nezletilý poškozený [REDAKCE], s ohledem na skutečnost, že soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno trestně právní jednání obžalovaného vůči tomuto poškozenému, a soud tak z popisu skutku oproti podané obžalobě tuto část vypustil (k tomu blíže shora), odkázal soud tohoto poškozeného s jím uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 17. června 2021

JUDr. Marta Uhlířová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu